

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **F plus H s.r.o.**, se sídlem Zborovská 856/49, Třebíč, zast. Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní, se sídlem Komenského 87/3, Liberec, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem náměstí Svobody 4, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 11. 9. 2010, doručenou Krajskému soudu v Brně téhož dne v 5:32 hod v elektronické podobě (se zaručeným elektronickým podpisem) se žalobkyně domáhala přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného č.j. 10046/10-1200-703509 ze dne 2. 7. 2010, doručeného žalobkyni dne 14. 7. 2010. V žalobě uváděla toliko následující: Zástupkyni žalobkyně bylo dne 14. 7. 2010 doručeno rozhodnutí žalovaného č.j. 10046/10-1200-703509 ze dne 2. 7. 2010, kterým žalovaný zamítnul odvolání žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004. Proti výše citovanému rozhodnutí podává žalovaný (správně nejspíše žalobkyně – pozn. soudu) v zákonem vymezené lhůtě žalobu z důvodů vymezených v ust. § 65 s. ř. s. Náležitosti a přílohy žaloby budou žalobkyní doplněny do lhůty 14. 10. 2010.

Podle ust. § 10 odst. 3 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZSDP“) daňový subjekt, jeho zákonný zástupce nebo ustanovený zástupce se může dát zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. V téže věci může mít současně jen jednoho zástupce. Zástupce jedná v rozsahu plné moci udělené písemně nebo ústně do protokolu. Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, je tato plná moc pro daňové řízení neomezená. Podle ust. § 17 odst. 7 ZSDP má-li příjemce zástupce s neomezenou plnou mocí pro celé daňové řízení, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci. Pokud má zástupce příjemce plnou moc omezenou na určité úkony, doručuje se písemnost vztahující se k takovým úkonům příjemci i jeho zástupci. Má-li příjemce osobně v daňovém řízení něco vykonat, doručuje se písemnost jemu i jeho zástupci.

Soud vyzval žalovaného přípisem ze dne 20. 9. 2010, aby soudu sdělil, kdy bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno žalobkyni, event. její zástupkyni. Na tuto výzvu reagoval žalovaný podáním ze dne 23. 9. 2010, v jehož příloze zdejšímu soudu zaslal kopii napadeného rozhodnutí a kopii doručenky dokládající doručení napadeného rozhodnutí

zástupkyni žalobkyně. Podle této kopie doručenky bylo napadené rozhodnutí doručeno zástupkyni žalobkyně – daňové poradkyni Ing. Jitce Routkové – dne 14. 7. 2010. Současně soudu žalovaný sdělil a doložil doručenkou, že napadené rozhodnutí doručil i přímo žalobkyni, a to do datové schránky dne 2. 7. 2010. Žalobou napadené rozhodnutí bylo tedy v souladu s ust. § 17 odst. 7 ZSDP řádně doručeno žalobkyni dne 14. 7. 2010. Dne 14. 7. 2010 proto bylo napadené rozhodnutí žalobkyni zákonným způsobem oznámeno.

Podle ust. § 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Podle ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jsou náležitostí žaloby žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle ust. § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Lhůta pro podání žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. tak v souzené věci uplynula dne 14. 9. 2010 (jednalo se o pracovní den – úterý). Předmětná žaloba ze dne 11. 9. 2010 (doručená soudu v sobotu v 5:32 hod) přitom podle krajského soudu neobsahuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žaloba obsahuje pouze specifikaci žalobou napadeného rozhodnutí (jehož kopii žalobkyně navíc v rozporu s ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. k žalobě nepřiložila) a to, že žaloba bude doplněna do 14. 10. 2010. Podle krajského soudu přitom žalobkyně musí uvést konkrétní skutečnosti jak skutkového, tak i právního charakteru, které dokládají podle názoru žalobkyně nezákonnost či nicotnost napadeného rozhodnutí. Samotný fakt podání žaloby, z čehož lze logickým úsudkem dovodit nesouhlas žalobkyně s napadeným rozhodnutím, protože jinak by správní žalobu proti rozhodnutí správního orgánu nepodával, je v tomto směru nedostatečný. Soud v tomto směru odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dostupná na www.nssoud.cz, např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58), ze které vyplývá, že „Krajský soud však zcela důvodně shledal, že podání žalobce nesplňovalo náležitosti žaloby, jak je stanoví § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné; podle písm. e) pak též musí být uvedeno, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. k tomu obdobné závěry, vyslovené ve výše zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004-52, zveřejněném pod číslem 488/2005 Sb. NSS; z klasické starší judikatury viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92-5). Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“

nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasné individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu, tj. pro stanovení programu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného. Stěžejní procesní zásadou je rovnost účastníků před soudem vyjadřovaná někdy jako rovnost zbraní. Každá procesní strana by měla mít přiměřenou možnost uplatnit své argumenty za podmínek, které ji citelně neznevýhodňují v porovnání s protistranou. Provedením této zásady je potom též požadavek náležité substanciace přednesů stran: jediné tím, že strana svůj přednes dostatečně konkretizuje, umožní druhé straně k tomuto přednesu učinit vyjádření. Pokud je tvrzení jedné procesní strany jen povšechné a nekonkrétní, neví druhá strana, k čemu se má vlastně vyjádřit; tím se přirozeně snižuje i její možnost náležité procesní obrany.“

Co se pak týče tvrzení žalobkyně, že náležitosti žaloby budou doplněny do lhůty 14. 10. 2010, konstatuje krajský soud, že tuto lhůtu nemohl poskytnout, protože ust. § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. umožňuje žalobkyni uvést (rozšířit) žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby, k tomu viz výše. Ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. navíc neumožňuje prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby, k jejímuž prominutí by de facto došlo, pokud by soud akceptoval procesní postup žalobkyně, která by formálně bezvadnou žalobu podala až po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání správní žaloby. V tomto směru zdejší soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, v němž se uvádí, že „V souzené věci je však zřejmé, že žaloba stěžovatele žádné žalobní body neobsahovala a že stěžovatel tuto žalobu v zákonné lhůtě pro její podání v tomto směru ani nijak nedoplnil. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz 2. věta ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z citovaného ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.“ Krajský soud přitom poznamenává, že je mu známo rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2003, sp. zn. II. ÚS 392/01, ve kterém Ústavní soud uvedl, že „Lhůta 5 dní, byť je značně krátká a byť je do ní zahrnuta sobota a neděle, neznemožňuje soudu, aby stěžovatelku vhodným způsobem vyzval k odstranění vad (v případě potřeby i telegraficky, či ji předvolal, aby odstranila vady do protokolu), a to zejména za situace, kdy je řádně zastoupena advokátem a komunikace by tedy měla být snazší.“ Zdejší soud však v tomto směru musí poukázat na podstatné odlišnosti nyní posuzovaného případu. V nyní posuzované věci žalobkyně podala prostřednictvím své zástupkyně „blanketní“ žalobu teprve dne 11. 9. 2010 (jednalo se o sobotu), v 5:32 hod. Soud se proto mohl žalobou zabývat až v pondělí 13. 9. 2010, kdy byla žaloba předána příslušné kanceláři. Jelikož do uplynutí lhůty pro podání žaloby dle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. zbýval pouze jeden pracovní den, nevyzýval soud žalobkyni k odstranění vad podání podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., protože nepovažoval fakticky za možné, aby žalobkyně v časovém horizontu méně než 48 hodin odstranila vady žaloby ze dne 11. 9. 2010, zvláště když žalobkyně (jež je zastupována odbornou poradkyní) nestihla podat bezvadnou žalobu ve lhůtě dvou měsíců (navíc při zvážení toho, že žalovaný doručil napadené rozhodnutí přímo žalobkyni již dne 2. 7. 2010, tj. žalobkyně měla ještě větší časový prostor pro přípravu své procesní obrany před zdejším soudem). Pro podporu výše uvedeného postupu odkazuje krajský soud podpůrně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2009, č.j. 8 Afs 31/2009 – 74, ve kterém Nejvyšší správní soud shledal zákonným postup krajského soudu, který odmítnul žalobu pro absenci žalobního bodu, aniž by žalobce (který podal rovněž žalobu bez žalobního bodu) vyzval k jejímu doplnění (ač do konce lhůty zbývaly čtyři dny, z toho dva dny pracovního klidu).

S hledem na výše uvedené proto krajský soud v souzené věci uzavírá, že jelikož původně odstranitelná vada (absence žalobního bodu) nebyla z důvodu pasivity žalobkyně odstraněna (tj. nebyl ve lhůtě pro podání žaloby uveden alespoň jeden žalobní bod), stala se tak vadou za dané procesní situace neodstranitelnou. Krajský soud proto žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 1. 10. 2010

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu